

det ikke er, som det skal være, hvis patienterne klager i noget videre omfang. Så det er sådan set en øjenåbnerfunktion, vi ønsker at bygge ind, og som ikke i noget større omfang rækker ved økonomien hos sygehusejerne.

Kl. 17.35

Jeg tror tværtimod, at det kunne være et element, der understøttede det gode arbejde, der allerede i dag gøres blandt sygehusejerne for at fremme bevidstheden om kvalitetsudvikling og bevidstheden om den lærende organisation, hvor det ikke er en fejl at begå en fejl, men en fejl ikke at tage ved lære af den, hvis vi oven i alle de initiativer, der er i gang, yderligere introducerer den her øjenåbnerfunktion. Men lad os nu få talt videre om det under det udvalgsarbejde, der forestår.

Så jeg vil her afslutningsvis, fordi man jo ikke pludselig skal komme med overraskelser senere hen, hvis man på forhånd kan se, at de muligvis kommer, gerne sige, at regeringen før jul sendte et isoleret lovforslag i høring om offentliggørelse af Patientklagenævnets afgørelser. Der er høringsfristen udløbet, og jeg sidder for tiden og studerer de høringssvar, der er kommet ind. Jeg vil bare helt stilfærdigt annoncere, at det meget vel kan ende med, at regeringen vil håndtere den sag, vi der selv rejste, i form af et særligt lovforslag ved i forbindelse med behandlingen af lovforslaget her at stille ændringsforslag, der håndterer hele spørgsmålet om, hvorvidt og i hvilket omfang og på hvilke præmisser der skal ske offentliggørelse af Patientklagenævnets afgørelser. Det vil være relevant, at det spørgsmål netop adresseres i forbindelse med lovforslaget her.

Når det ikke allerede er med i lovforslaget, sådan som det er fremsat, skyldes det simpelt hen – ærlighed lønner sig, håber jeg – at forslaget, som det ligger her, er det, der er nødvendig gjort af kommunalreformen. Den anden overvejelse over en udvidet offentlig adgang til Patientklagenævnets afgørelser har, kan man sige, levet sit eget liv indtil nu, men jeg vil altså bare annoncere, at der kunne blive tale om et samliv i den videre proces.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om jeg har forstået det rigtigt på den måde, at når der bliver sagt, at man ønsker at betragte fejlene som en del, som man også kan blive kloget af, så ville man i princippet godt kunne gennemføre det

gode i forslaget, netop at få en enstrengt måde at kunne klage på, uden at takstfinansieringen nødvendigvis hørte med.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er klart, at det sådan set er to selvstændige overvejelser. Den ene handler om at bygge klagesystemet op, og den anden handler om, hvordan det klagesystem så skal finansieres. Det er selvfølgelig to selvstændige problemstillinger.

Nu tror vi så, at der er den fornuftige sammenhæng, at når det hele i øvrigt gerne skulle fremme et sundhedsvæsen, hvor der bliver mindre at klage over, altså bedre kvalitet, sådan som fru Lise von Seelen også selv var inde på det, er det fornuftigt, at det er sygehusejerne, der kommer til at bære omkostningerne ved klagesystemet, fordi det oven i alle de andre incitament, der i øvrigt findes, alle de andre tilskyndelser, der i øvrigt findes, vil være en yderligere tilskyndelse til at sørge for, at folk får mindst muligt at klage over.

Det er jo den ambition, alle har udtrykt her: at vi gerne skulle lave et sundhedsvæsen, der er så velfungerende, at man har meget vanskeligt ved at finde noget at klage over, selv om vi så alle sammen godt ved, at en så paradisisk tilstand får vi aldrig frembragt.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Når ministeren nævner, at det vil være fornuftigt, at det er sygehuset, som finansierer den klage, fordi det er der, der eventuelt er sket et eller andet, som der kan klages over, kunne jeg drage den slutning, at sygehuset også er finansieret af offentlige midler, og så er det jo også os.

Er det et synspunkt, som ministeren kan være enig i?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er enig i, at sygehuset også er os, og det gælder i øvrigt alt, hvad vi har diskuteret i dag, men det er ikke det samme som, at det ikke kan være fornuftigt, at man diskuterer, hvordan der fra forskellige udkigsposter inden for den offentlige sektor bliver skabt en større interesse for at få kigget på hinanden.

For man kunne også sige med hensyn til den debat, vi før havde om kommunalt betalingsan-